

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 3. Christus falsò accusatus nihil respondet. Qui loquendo vinceréis,
silendo vincis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

FERIA TERTIA.

CHRISTVS DOMINVS FALSO

Accusatus, nihil respondet.

Non respondes quidquam ad ea, quae tibi obiiciuntur ab his? Ille autem tacebat & nihil respondit. Marci 14.

VERITAS PRACTICA.

Qui loquendo vincit, silendo vincit.

RATIO EST, Quia vincendus vinces, si preme-
do ira impetum, à quo premereris, impediās
damnum impendens.

Sed silendo preme illum ira impetum, à quo pre-
mereris loquendo, sicque damnum impendens
impedis.

Ergo qui loquendo vinceretis, silendo vinces; ac
proinde silentium tibi est religiose colendum.

I. PUNCTUM.

Marci 14 **C**UM apud Caypham Principem Sacer-
dotum, Scribae & Seniores omnes con-
venissent, eò ligatum Jesum misit An-
nas, ut de morte eius, communi consilio de-
finiretur. Tum vero, inquit Evangelista, sum-
mi Sacerdotes & omne consilium querebant ad-
versus Jesum testimonium, ut eum morti trade-
rent, nec inveniebant: multi autem testimonium
falsum dicebant adversus eum, & convenientia
testimonia non erant. Et quidam iurgantes fal-
sum testimonium ferebant adversus eum dicen-
tes, quoniam nos audivimus eum dicentem: ego
dissolvam hoc templum manufactum & post tri-
duum aliud non manufactum aedificabo. Et non
erat conveniens testimonium illorum. Et exur-
gens Summus Sacerdos in medium interrogavit
Jesum dicens: Non respondes quidquam ad ea,
quae tibi obiiciuntur ab his? Ille autem tacebat &
nihil respondit.

Expende hic primò, quanta Judæorum in
Christum malevolentia, ut cum nihil nisi san-
ctum in eo esset, conquirant undiq; falsa te-
stimonia, quibus eum accusent. Deinde vero
considera, ut est natura hominum sui fallax &
deceptor! Non timent Judæi de morte Jesu
Haynersve Pars 2.

deliberare, & tamen nolunt sine prætextu ali-
quo; quasi minus nocentes sint, si ex falso præ-
textu occidant quam si nullo. An nonne nos
sic sæpe vitis nostris causas prætextimus, ut
minus mundo & nobis appareant? Sed nun-
quid Deum celabis? Vos estis, inquit Christus,
qui iustificatis vos coram hominibus; Deus
autem non i corda vestra, quia quæd hominibus
alium est, abominatio est ante Deum. Cum autem
sæpe culpatum & prætextum i acundia; quas
sola libertate committimus, causas rej-
ciamus in naturam ipsam humanam, in officia quæ
gerimus, in varias rerum occurrentium sortes,
& quoslibet contingentes casus, qui non nisi
Deo volente aut permittente obveniunt, quid
hoc aliud est, quam falsa quædam testimonia
contra Dominum querere, quibus nos excu-
semus, & ipsum quodammodo accusemus?
Unde & queritur: Numquid irritum facies iu-
dicium meum, & condēnabis me ut tu iustificeris? Luc. 16.

Eò te videlicet aliquando iræ excitata im-
petus rapit, ut non modò aperte proximis ex-
candescamus, sed latenti quadam impietate,
ipsi Deo inascamur, tanquam auctori iniuriæ
vel pœnarum, quas patimur. Quare percu-
sus nos Dominus hodie? Tunc exemplo Christi si-
lendium; & quoties sic liberius Ira linguam
laxat, refrænda est religiosius: Sic enim qui
loquendo vinceretis, non loquendo vinces. Iob 40.

Quod ut apertius liqueat, non tam multa est
opus probatione quam attenda Veritatis con-
sideratione: Quid enim clarius, quam in ira-
cundiæ pugna Victorem illum esse, qui vel con-
citatam animi sedat impetum, aut ira cohibet,
ut nihil inde detrimenti, nihil inordinati pro-
cedat? Non te superet ira ut aliquem opprimas,
inquit Scriptura; hoc est scilicet superari, si
quid ab ira detrimenti contingat: ac proinde
hoc est superiorem & Victorem esse, si damnum
omne caveatur. O quæ dâna! quàm cavêda!
I. Reg. 4.

R Iob 36.

II. PUN-

II. PUNCTUM.

SED silendo premet illum ira impetum, à quo premereris loquendo: sicque damnum impedi-
as, quod loquela importaret.

Cum enim agatur potissimum de illo natura impetu, quo iratus iræ causas prosequitur & impugnat, certè quemadmodum non nisi loquendo causas illas insectatur, sic planè si loqui desinat, desinet ab instituta prosecutione, quæ non aliter peragitur quàm loquendo, ut dictum est: ac proinde etiam cessabit ille naturæ impetus, qui ob id unum excitatus erat, ut injuriæ vel iracundiæ causas insectaretur. Secundum ligna sylva sic ignis exardescit, inquit Sapiens, & secundum virtutem hominis sic iracundia illius erit: & secundum substantiam exaltabit iram suam: Quasi dicat, tantò magis aut minus iracundus commoveatur, quantum ex ira loquitur; tum verò minus ex ira loquitur, quantò minus iræ causas insectatur, sicque dū cessat loqui, cessat irasci.

Pro. 26. Quod quidem alio Sapiens dicto aperte confirmatur; Cum defecerint ligna, extinguetur ignis: & si surrone substracto, iurgia conquiescent. Ligna enim iræ, sunt verba, sunt sulcari, inurmura, clamores & indignationes, quibus sublatis, ira tollitur. Unde Apostolus: Ira, & indignatio, & clamor, & blasphemia tollatur à vobis, cum omni malitia, id est, simul omnè iræ malitiam tollis. O quale silentij bonum, quo uno tollitur omnis iræ malitia!

Eccles. 28.

Eccles. 28. scit, inquit Sapiens, & secundum virtutem hominis sic iracundia illius erit: & secundum substantiam exaltabit iram suam: Quasi dicat, tantò magis aut minus iracundus commoveatur, quantum ex ira loquitur; tum verò minus ex ira loquitur, quantò minus iræ causas insectatur, sicque dū cessat loqui, cessat irasci.

III. PUNCTUM.

SIC igitur, qui loquendo vinceres, silendo vinces, Dum sic premet iræ impetum, à quo

premereris; & illud cavebis damnum, quod certè indè impenderet, nisi caveretur.

Vince amoveq; silentio malum, inquit sanctus Basilius, & cogita de te periculum fieri, an Deo per patientiam adhareas, seu per iram in adversarii partes inclines. Audi David dicentem, Ps. 38. dum consideret peccator adversum me, non irritatus sum aut ultus, sed surdus factus, & humiliatus sum, & silui à bonis. Hinc illud scitè dictum à Sapiète; si sufflaveris in scintillam, quasi ignis exardabit; & si expueris super illam, extinguetur: utraque ex ore proficiuntur. Tum nempe sufflatur in scintillam, cum quis ex ira loquitur & iræ suæ causas profert: supra scintillam verò expuit, cum vel contemnuntur iniuriæ seu quævis alia irascendi incetiva; vel si animum commovere incipiunt, statim silentio reprimuntur. Hæc autem utraque, nempe loqui vel silere, ex ore proficiuntur, id est à nobis pendent, non sic, in vitis & nolentibus nobis producentur, sicut primi motus naturalium appetitionum animi; quamobrem major est nostra culpa, si non silemus, quàm si non irascimur, quia illud magis est in nostra potestate cum Dei gratia, quæ id etiam à nobis exigit. **VIDE UT SILEAS.** Hoc primum Jf. 17. ad victoriam de hostibus reportandam Regi Achaz à Domino commendatur. Vide in 3. p. Dominicam 5. Ubi hæc exhibetur Veritas:

Hoc ipso est ira iniustior, quod nulli unquam irascenti suæ ira videtur iniusta.

PRO EADEM FERIA QUADRAGESIMALI.

Ad Evangelium, de Correctione fraterna, & remittendis semper iniuriis.

VERITATES PRACTICÆ.

Si quis corripere noluerit, hoc ipso magis est corripendus.

In 4. parte, Feria 4. hebdom. 16. Vbi de hoc expressè præcepto Domini: potest quis Veritas convenire Correctioni tam activa quàm passiva. Id est, ut a què detur & acceptetur.

QUIA verò qui corripitur, timet se contemni, tum suggerenda hæc Veritas:

Aut amandus tui contemptus & te contemnenti congaudendum: aut non amanda Charitas, quæ congaudet Veritati.

In hæc 2. p. Feria 6. hebdomada 3. post Pascha. ATQUE ut modus servetur in corripiendo, neque qui corripit inferiorem, audacius agat,